

Verhaal van Pasen 2019 - R.J. van Zwieten

Nina heeft besloten een dating dinertje te organiseren. Precies zoals vroeger met haar jaarclub of studentenhuis. Een blind date diner. Alleen de dates zullen nu niet zo blind meer zijn. Nina heeft namelijk niet zoveel tijd meer te verliezen. Ze is mid dertig en zit dus al aardig in blessuretijd. Haar eierstokken rammelen. Net als een aantal vriendinnetjes heeft Nina een vriendje dat maar niet die laatste beslissende stap wil zetten. Bedrijfskundig lineair als de jongen denkt, ziet vriendje Joshua zijn relatie met Nina namelijk volgordelijk: scharrel, kwarrel, prela, rela. Het irriteert Nina mateloos dat Joshua de laatste stap van pre-relatie naar re-latie maar niet wil zetten. Of althans niet wil bevestigen om samen voor een kindje te gaan en ten huwelijk te worden gevraagd. Ze wonen praktisch al samen maar Joshua heeft zijn appartement in Rotterdam op de Kop van Zuid wel aangehouden. Als Nina er naar vraagt, waarom hij er niet gewoon huurders in stopt, antwoordt Joshua dat hij het te veel gedoe vindt en bovendien het geld niet nodig heeft. Joshua werkt bij Bain Capital en heeft al in 3 fondsen geparticipeerd waarvan al 1 uitgekeerd gekregen. Joshua weet op z'n 37^e niet waar hij het moet laten. Heliskien in Canada, zeilen in Kroatie, een villa op Ibiza, en als hij gewoon in Rotterdam is, vindt hij het mooi om met zn vriendjes te drinken in de kroeg of voetbal te kijken, naar de sportschool te gaan. Joshua vindt Nina prima. Prima voor wat stabiliteit en terugkerende intimiteit. Joshua heeft altijd gedacht dat als hij financieel onafhankelijk zou zijn, dat hij dan alles op een rijtje zou hebben. Het tegendeel is waar. Er ontbreekt iets in zijn leven. Iets fundamenteels. En het laatste waar hij zich nu toe geroepen voelt is om te hokken met Nina en lekker kindjes te gaan maken. Nina moet het zelf weten. Hij is er nog niet aan toe. En het klinkt misschien wat bot, maar van Joshua mag Nina gaan als ze nu zekerheid wil. Ja, gewoon heel heerlijk. Hij kan na zijn 40ste ook nog kinderen krijgen. En hij wil ook heus wel vader worden, dat is het niet, maar niet nu. Hij heeft het gevoel dat hij bij de dag kan leven en dat hij zich aan helemaal niets voor de lange termijn hoeft te committeren. En Nina? Hij weet het ook gewoon niet..

Niet dat Nina het overigens wel zeker weet, maar zij is gewoon wat pragmatischer ingesteld. Joshua ziet er goed uit, dus dat zal ook wel knappe kinderen op leveren. Joshua is intelligent, dus met een beetje mazzel geeft hij voldoende slimme genen mee en Joshua heeft een

behoorlijk goede baan, dus van beperkingen in het gezinsleven in vakanties, wonen, scholen, sporten en consumeren zal geen sprake zijn. Bovendien kan Nina met een gerust hart gaan moederen wat ze gewoon ook het liefst wil. De kunsthandel waar ze nu in actief is, heeft haar intrinsiek nooit gemotiveerd, maar ja ze moest wat. Dat vond haar vader Onno, partner bij PWC, ook. Die heeft haar hiertoe gestimuleerd. Niet geheel vrijblijvend overigens. Nina was met drie vriendinnetjes uit eten, toen ze het idee van een dating diner had opgeworpen. Twee van de vier waren al helemaal onder de pannen. Bij één was de tweede op komst, bij de ander was er al sprake van drie kinderen en werd er overwogen naar buiten de stad te verhuizen. Nummer 3 zat eigenlijk in hetzelfde schuitje als Nina. Wat nu, zei Nina, als jullie en jullie ventjes onze twijfelende mannetjes gewoon tot inspiratie zijn tijdens een etentje. Laten we de kerels gewoon lekker lang onderling borrelen voordat we aan tafel gaan. Dat het wel hard werken is, maar dat een gezinnetje met kinderen je ook heel veel teruggeven. Hoe heerlijk om jezelf te zien rondlopen.

Zo gezegd. Zo gedaan. De volgende morgen heeft Nina aan de Maas bij Club Cuisine opties voor een private dining geshaft. Ze gooit een datumprykkertje eruit en maakt een appgroep aan van de meisjes om de boel vast lekker op te zwepen. Nina mag komen voorproeven bij Club Cuisine en neemt haar Joshua mee. Op de vraag van Joshua ter gelegenheid waarvan eigenlijk het dinertje gaat worden gehouden, antwoordt Nina, oh gewoon, vanwege ons 3de lustrum als jaarclub. “Maar dan lijkt het me toch logisch dat jullie dat gewoon lekker als chicks onderling doen?, daar hebben jullie de mannen toch niet voor nodig? Nina geeft geen antwoord en laat het doel van het diner wijselijk in het midden. Joshua doet maar braaf mee, want dit voelt gewoon als het opsparen van credits die hij later weer kan opbruiken voor zover hij niet al een negatief saldo heeft.

De kok bij wie Nina en Joshua mogen voorproeven komt uit Hellevoetssluis. Nina is zijn naam al weer vergeten, maar beleefdheidshalve had ze gevraagd waar Frits vandaan komt om vervolgens zichtbaar ongeïnteresseerd te zijn in het antwoord. Joshua had die morgen nog het AD zien liggen bij de tandarts en gezien dat Pierre Pincet tijdens de provinciale statenverkiezingen grote

aantrekkingskracht had op de 40.000 inwoners van deze rustige vestingsstad. Bijna nergens in Nederland werd er zoveel gestemd op de partij van Pierre Pincet. “Ik las vanmorgen in het AD dat 1 op de 4 inwoners van Hellevoetssluis op Pierre Pincet hebben gestemd. Dankzij de reactie van Joshua valt de totale desinterrese op het antwoord van de eigen vraag van Nina gelukkig niet zo op. Mag ik vragen Frits, vervolgt Joshua, of u, jij, misschien, ook op hem hebt gestemd? Ja zekert, zegt Frits, ik gaat normaal nooit naar die provincie verkiezingen, al helemaal nooit naar die van t water of europa, meestal wel die voor de kamert in Den Haag. Ja, zegt Joshua, want ik las dat in andere gemeentes van de regio Rotterdam eerder een vijfde op zijn partij stemt, maar in Hellevoetssluis dus een kwart. Kijkt, zegt Frits, het is bekend dat ons stadje aan de Maas knoepertje rechts is. Ik weet wel dat de PVV de vorige keer ook hoog scoorde en volgens mij nu nog zelfs 10 procent had. Maar mag ik ook vragen, zegt Joshua, waarom jij op hem stemde? Oh gewoon, ik vind hem wel wat hebben, zegt Frits. Hij is tegen het kabinet. Ik werk me de pleuris in de horeca. Ik houd al die jaren ongeveer hetzelfde over, ietsje meer misschien, maar ik ben zeker niet minder gaan werken. Dat ken ook nie. Ik ken nie na de spoon, voor het dessert zeggen, ik ben er van tussen weet je. Of ik doe eens een rijkeluissetentje minder. Dat ken ik me helemaal nie veroorloven. Ondertussen hoort je dat het topjaren zijn en groeit de economie enzo, maar ik merk niks. Ik had waarschijnlijk ook een app moeten beginnen ofzo. En dan kom dat klimaat er ook nog eens bij. Gewoon onzeker wat dat allemaal voor kosten met zich meebrengt, weet je. Ook voor mij. Ik ben er wel effe klaar mee. Het is gewoon nie eerlijk allemaal. Ja sorry hoor, zegt Frits nu tegen Nina, we gaan zo lekkert proeven. Ik heb bijpassende wijntjes mee. Jullie zijn toch niet met de auto?

Oh, maar ik vind het helemaal niet vervelend om het er over te hebben hoor zegt Joshua. Integendeel. Ik ben wel getriggerd zegt hij. Nina kijkt Joshua ondertussen streng aan. Zij wil liever proeven want ze heeft een standaard van organisator van parties met lekkere dingetjes hoog te houden. Ja, ik ben wel geïnteresseerd, zegt Joshua, want ik heb het hier zelden over. Ook met Nina niet. “Nou, reageert Frits, ik wil er nog wel wat over zeggen hoor. Kijk, ik woonde hier in deze mooie stad Rotterdam tot begin jaren tachtig, toen legde jij nog in de wieg. “Dat klopt, ben van 81 zegt Joshua. Ik voelde me toen al, vervolgt Frits, hier niet meer thuis en ben toen naar daar verhuisd. Ondertussen komen er

meer migranten en vluchtelingen enzo en ik wil graag dat hellevoetssluis hellevoetssluis blijft zoals het nu nog is, begrijp je.

Ja, dat begrijp ik wel, zegt Joshua, maar ondertussen ben je ook tegen de aanpak van het klimaatprobleem. Er is namelijk absoluut een verband tussen klimaatverandering en migratie. Klimaatverandering leidt tot landbouwproblemen, en dus tot voedseltekorten en dus tot geweldadige conflicten. En dus tot mensen op de vlucht. De echte vluchtelingenstroom uit Afrika moet nog komen. Frits, we haven't seen the worse. The worse is yet to come.

-----INTERMEZZO-----

Het ontkennen van klimaatverandering en het saboteren van maatregelen daartegen gaat juist een stroom van miljoenen, miljoenen vluchtelingen richting Europa in de hand werken, vervolgt Joshua. Wir schaffen das, zei mevrouw Merkel, en een kleine 32000 mensen in het topjaar 2016 van de vluchtelingencrisis moeten we als land van ruim 17 miljoen mensen ook inderdaad kunnen schaffen. 31998 mensen inclusief gezinshereniging. Om je een beeld te geven Frits: Das nog minder dan een volle Gelredome en net iets meer dan het Abe Lenstra stadion. Maarre een dorpje als Oranje in Drente met 100 inwoners kan natuurlijk geen AZC van 1400 asielzoekers aan in voormalig 'vakantiepark Oranje'. Dat is 1400 procent van het totale inwoners aantal. Of neem Zweden, waar de elite van Stockholm en Goteborg geen vluchteling tegenkomt, maar de kleine dorpjes disproportioneel veel te verstauwen krijgen. Ja dat integreert niet. Maar wacht maar, we kunnen onze lol straks niet meer op als juist klimaatverandering tot een verdere toename van migratie zal leiden. De grootste uitdaging van deze eeuw volgens de Verenigde Naties. "Ik zat te denken," onderbreekt Nina Joshua, "aan Scampi's met advocado of Burrata met rucola of, wat heb jij Frits als amuse'tje in gedachten? Nou ja, zegt Frits, daar heb je misschien ook wel een punt. Joshua. Jozua? Joshua toch? Ja Joshua, ga verder. Frits gaat in ieder geval niet in op Nina. Kijk, die Pierre Pincet is nieuw, slim en sexy, althans volgens zijn fans. Hij is het rebelse gezicht van een snel groeiende beweging. Partijkartel, Oikofobie, Cultureel Marxisme, ik heb het allemaal opgezocht, want ik wil me ook niet helemaal laten

beetnemen, maar hij onderbouwt het niet echt. Hij heeft het veel over vrouwen in het algemeen en hoe die zich gedragen in een bepaalde situatie en dan zegt ie tot slot, ja dat is toch gewoon zo. Mijn vrouw wilde daarom niet op hem stemmen, maar ja heeft het uiteindelijk toch gedaan... Nina, vraagt Frits, waarom stemmen vrouwen op hem denk je, we gaan zo beginnen met proeven hoor, maar wat is dat toch? "Ach, antwoordt Nina, "hij is gewoon nieuw, slim en sexy." Joshua voelt ergens opnieuw diep van binnen, Nina wordt hem niet, deze oppervlakkigheid is wat ik aan haar niet trek! Ik dacht aan Pinot Grigio bij het eerste gerecht en ver-de-jo daarna, Berdego corrigeert Joshua meteen. En dan natuurlijk een lekker bubbeltje bij binnenkomst, vervolgt Nina. En achteraf na de dessertwijn sowieso Gin Tonic. Ik wil sowieso een hele vette Gin Tonic bar met Hendricks gin, komkommer en een kaneelstokje! Maar jij dan Joshua, vraagt Frits, wat stem jij dan, want waarom ben je zo in mijn stem geïnteresseerd? Nou, zegt Joshua, vanwege dat AD artikel is het makkelijke antwoord. Ik las laatst een boek van twee Britse politologen waarom nationaal populisme geen voorbijgaande oprisping is. Oostenrijk, Italië, Zweden, Hongarije, Polen en natuurlijk de VS en Brazilië. Ik wil gewoon begrijpen hoe dat zit, mensen met angst dat de eigen cultuur homeopathisch zou worden verdund. Maar ook hoe mensen een oneerlijke verdeling van de lasten, toenemende ongelijkheid en sociale zekerheid ervaren. Ik heb het gewoon heel goed, met name de laatste paar jaar. Ik maak niks, ik liever geen menselijke dienst, ik ben geen *maker*, ik ben een *taker*, ik speel met financiële trucjes. Voor mij en de happy few waar ik bij hoor, zijn het topjaren. En dat ziet men, en dat voel ik ook zelf, ik wist niet dat de haat tegen de elite zo groot was. Wat een protesstem tegen de elite waren die verkiezingen. Het grootste probleem zegt mijn grootmoeder die nog leeft en als 1 van de eerste vrouwen aan de universiteit studeerde, is dat het electoraat losraakt van de traditionele partijen, er is geen gedeelde ideologie meer, geen gemeenschappelijk verhaal meer om in te wonen zoals mijn grootmoeder het altijd noemde. Nou ja, zeg, zul je haar hebben, roept Joshua. Dat is toeval, nou ja wat is toeval, in de managementliteratuur noemen ze het serendepety of synchronicity. Joshua neemt de telefoon snel op voordat het te laat is. Grootmoeder! Ik had het net over je. "Ben je ergens waar de geest soms waait, mijn jongen? Antwoord grootmoeder en duidelijk voor iedereen te horen. "Ja als zo iets gebeurt zeggen we in onze traditie: het woord geschied, jongen." "Zeg grootmoeder, hoe heet dat verhaal, vraagt Joshua dat je bij de familie laatst met Pesach voorlas na Tora? Jozua! Je bent er nota bene naar

vernoemd, Joshua, Jozua. Hij die bevrijdt, betekent jouw naam, hoe kun je dat nou vergeten. Ik app het je verhaal wel even in PDF. Ja, 92 jaar, zegt Joshua tegen Frits, nadat hij heeft opgehangen. Een leven lang nieuwsgierig en altijd willen blijven leren. Ook Nina is erg gesteld op de grootmoeder van Joshua.

Dan belt grootmoeder opnieuw. Waar zijn jullie trouwens? Bij Club Cuisine. Oh, maar dan zit je toch aan de Maas? Ik ben in de buurt. Kom net van de bridge. Och het toeval valt ons toe. Ik ben echt dichtbij, mag ik langskomen om een Sherry te drinken? Ik vraag het even grootmoeder, zegt Joshua. Is het OK als mijn grootmoeder hier even naar buitenkomt, ze is in de buurt. Geweldig zegt Frits, ook Nina stemt in. Ze heeft ontzag voor de oma van Joshua. Misschien nog wel meer dan voor haar eigen moeder. Bovendien is de focus op de gastronomische voorbereiding toch al zoek. Club Cuisine zit bovenin in een prachtig pand aan de Veerhaven met uitzicht op de Skyline van Rotterdam inclusief Erasmusbrug. Grootmoeder moet wel even van beneden door Frits worden opgehaald, anders verdwaald ze er. Al gezellig keuvelend komen de twee de kooksalon binnen. Het is hier al een vrolijk Pasen zo te zien, zegt grootmoeder, wijzend naar de gele slingers om het kookeiland en de reuzengrote chocolade paashaas in het venster. Ja, heeft mijn Bianca gedaan, zegt Frits. Wacht, daar zul je haar hebben. Ik neem haar even. “Kom anders ook hierheen? Horen ze Frits zijn Bianca aan de telefoon vragen. Na het beëindigen zegt Frits: Ze is op de Coolsingel in het koopgat maar ik heb haar hier ook naar toe gevraagd. Ok toch?, vraagt Frits. Ik maak ondertussen gewoon wat lekkers van van alles. Hoeven jullie niks voor te betalen. Kom gewoon bovenop het standaard proeven. Heb namelijk nog oesters, die moeten toch op. En wat Cava, waarschijnlijke dagelijkse kost voor onze Nina, grapt Frits. “Herkent u dat mevrouw,” “zeg maar Rebekkah, antwoord grootmoeder.” Wat moet ik herkennen?” “Nou, vervolgt Frits, daar hadden we het net over dat er in de tijd van de verzuiling nog echt gemeenschappelijke verhalen waren voor jong en oud, rijk en arm. Dat is waar, zegt grootmoeder. En ook plekken waar mensen tegenkwamen in plaats van van die silo’s nu, maar we moeten die tijd ook niet overromantiseren, maar ten opzichte van vandaag de dag leven we wel in een verhaalloos tijdperk ja. Alles wordt bepaald door ratio, cijfers en businessmodellen. Missies en strategie. Meten is weten. Een gemeenschappelijk verhaal waar iedereen in kan wonen, ontbreekt. Na

de tijd van de verlichting kwam de romantiek. Daarmee verklaar ikzelf ook een beetje de hang naar een pierre pincet die terugwil naar een tijd toen de elektriciteit nog niet bestond. Het is onze taak en het zou eigenlijk de opdracht van mijn kleinkind Joshua moeten zijn om een nieuw verhaal te vormen. Mijn eigen kinderen zijn geboren mid jaren zestig. Zij leven met een meritocratisch zelfbedrog. Hun succes zou enkel hun eigen verdienste zijn. Maar Joshua zou beter moeten weten. Kom laten we hier met wijn in de hand opnieuw het water oversteken en een nieuw begin maken in een nieuw land, roept grootmoeder enthousiast uit. Nederland niet als de bv Nederland, maar als beloofd land! Grootmoeder friemelt in haar tasje en pakt een programmaboekje die ze uit haar Synagoge heeft meegenomen. Daar hebben ze net Pesach gevierd. Terwijl ze het programmaboekje openslaat komt Bianca binnen die snel probeert gade te slaan wat er gebeurt en wie er allemaal samenzijn en waarom.. Frits houdt een vinger op zijn mond. Omringd door oesters en cava en paaseitjes op het kookeiland van Club Cuisine aan de Rotterdamse maas begint grootmoeder buitengewoon geconcentreerd voor te lezen; en het geschiedde, zo luiden haar eerste woorden uit het verhaal dat nu ook voor u in uw programma is mee te lezen.

Jozua

1

- 1) **En het geschiedde**
na de dood van **Mozes**, (..)
dat **JHWH** tegen **Jozua** zei:
- 2) **Mozes**, mijn knecht, is dood.
Nu dan,
sta op,
trek hier de **Jordaan over**,
jij en heel dit **volk**
naar het **land** dat ik **geef** aan hen,
aan de **zonen** van **Israël**.
- 3) Iedere **plaats** waarop jullie **voetzool treden** zal,
geef ik jullie, zoals ik **gesproken** heb tot **Mozes**.

(..)

7) Alleen, wees sterk en krachtig
om te **bewaren** en te **doen** heel de **Tora**,
die **Mozes** mijn knecht je gebood.
Wend je daarvan niet af
naar rechts of naar links,
opdat je zult slagen,
overal waar je gaat.

8) Het **boek** van deze **Tora** mag niet wijken uit jouw mond
maar overpeins het dag en nacht
opdat je het **bewaart** om te doen
naar al wat daarin **geschreven** is
want dan zal je je wegen doen lukken,
dan zul jij slagen.

(..)

10) Toen gebood **Jozua** de leiders van het **volk**:

11) Trek midden door de legerplaats
en gebied het **volk**:

Bereid je proviand,
want na **drie** dagen zullen jullie de **Jordaan** hier
overtrekken
om er te komen en om te **verwerven** het **land**,
dat **JHWH**, opdat je het **verwerft**, aan jullie **geeft**.

(..)

3

1) **Jozua stond** 's morgens vroeg **op**.

Ze **braken op** van **Sittim**
en kwamen bij de **Jordaan**,
hij en alle **zonen** van **Israël**,
en ze overnachtten daar voor ze **overtrokken**.

2) **En het geschiedde** na verloop van **drie dagen**:
de leiders trokken midden door het kamp

3) en geboden het **volk**:

Zodra je de **ark** van het **verbond** van **JHWH**, **jullie god**,
en de **levitische priesters** die hem **dragen**, ziet,
breekt dan op van je **plaats**
en **ga achter** hem **aan**.

4) Alleen, laat er tussen u en hem een **afstand** zijn

naar de maat van tweeduizend el.
Kom niet dichterbij
om de **weg** te **kennen** die je **gaan** moet,
want langs die **weg** zijn jullie niet gisteren en eergisteren
voortgetrokken.

5) En **Jozua** zei tot het **volk**:
Heiligt je voor het **wonder**!
Want morgen zal **JHWH** in uw midden **wonderen** doen.

6) En **Jozua** zei tot de **priesters**:
Draag de **ark** van het **verbond**
en **trek over vóór** het **volk uit**.
Ze **droegen** de **ark** van het **verbond**
en **gingen vóór** het **volk uit**.

7) **JHWH** zei tot **Jozua**:
Op deze dag zal ik beginnen je **groot** te maken (..)
Welnu, gebied de **priesters** die de **ark** van het **verbond**

dragen:

8) Als jullie komen aan de **Jordaan**,
sta dan stil aan de **Jordaan**.

9) **Jozua** zei tot de **zonen van Israël**:
Nader hierheen
en **hoort de woorden** van **JHWH**, uw god.

(..)

13) **En het zal geschieden**
zodra de **voetzolen** van de **priesters**,
die de **ark dragen** van **JHWH**, de heer van de ganse **aarde**,
op het water van de **Jordaan rusten**,
dan zullen ze worden **afgesneden**,
de **wateren** van de **Jordaan**,
de wateren die van boven af vloeien,
en ze zullen **stilstaan als één dam**.

14) **En het geschiedde**,
terwijl het **volk oprak** uit zijn **tenten**
om de **Jordaan over te trekken**
en de **priesters**, de **draggers** van de **ark** van het **verbond**,
vóór het **aangezicht** van het **volk uit** waren
en zodra de **draggers** van de **ark** bij de **Jordaan** kwamen

15) en de **voeten** van de **priesters**, de **draggers** van de **ark**,
zich **doopten** aan de rand van de rivier (..)

16) Toen **stonden ze stil**, de **wateren**,

**de wateren die van boven af vloeien,
ze rezen op als één dam, (..)**

de **wateren die af vloeien** naar de zee van de steppe, de Zoutzee,
eindigden,

ze werden **afgesneden**.

Maar het **volk trok over tegenover Jericho**.

- 17) De **priesters stonden stil**,
de **draggers** van de **ark** van het **verbond** van **JHWH**,
onbewegelijk op de **zandbedding** **midden in de Jordaan**,
en **heel Israël trok over** op de **zandbedding**, totdat
de **natie** in haar geheel het **overtrekken** van de **Jordaan**
beëindigd had.

4

1) **En het geschiedde**

zodra de **hele natie** het overtrekken van de **Jordaan**
tot een goed einde had gebracht dat **JHWH** tot **Jozua** zei:

- 2) Nemen jullie uit het **volk**
twalf mannen

één man per stam

- 3) en gebied hun:

Jullie moeten hiervandaan **midden** uit de **Jordaan**
van de **plaats** waar de **voeten** van de **priesters vaststaan**,
twalf stenen opheffen (..)

(..)

- 6) met het oogmerk dat dit een **teken** wordt in jullie **midden**.
Wanneer jullie **zonen** later vragen:

‘Wat betekenen deze **stenen** voor jullie?’

- 7) dan moeten jullie hun zeggen:

Dat het **water** van de **Jordaan** werd **afgesneden**
vóór de **ark** van het **verbond** van **JHWH** uit.

Toen die de **Jordaan overtrok**

werd het **water** van de **Jordaan afgesneden**.

Deze **stenen** zijn tot **gedachtenis**

(..)

- 9) **Twaalf stenen** had **Jozua opgeheven**
in het **midden** van de **Jordaan**
op de **plaats** waar **gestaan** hadden
de **voeten** van de **priesters**

die de **ark** van het **verbond droegen**.

Ze zijn daar tot op de dag van vandaag.

- 10) De **priesters** die de **ark** van het **verbond droegen stonden stil** in het **midden** van de **Jordaan** (..)
- 11) **En het geschiedde** toen het hele **volk** het **overtrekken** tot een goed einde had gebracht dat de ark van **JHWH** **overtrok** met de **priesters** weer **vóór** het **volk** uit.

(..)

- 17) **Jozua** gebod de **priesters**:
Sta op uit de **Jordaan**.

- 18) **En het geschiedde** toen de **priesters** die de **ark** van het **verbond** van **JHWH** **droegen** uit het **midden** van de **Jordaan opstonden** - de **voetzolen** van de **priesters** op de bodem hadden zich nog maar nauwelijks losgemaakt - dat het **water** van de **Jordaan terugkeerde** naar zijn **plaats**. **Het ging als de dag van gisteren en eergisteren** langs al zijn oeversgebieden.

(..)

- 20) En die **twalf stenen** die ze uit de **Jordaan** hadden **opgeheven** heeft **Jozua** **opgericht** in **Gilgal**.
- 21) Toen zei hij tot de **zonen** van **Israël**:
Wanneer jullie **zonen** later hun vaders vragen:
Wat hebben deze **stenen** te **betekenen**?
- 22) Dan moeten jullie je **zonen** laten weten:
Op het **droge** is **Israël** de **Jordaan** hier **overgetrokken**

(..)

5

- 1) **En het geschiedde** zodra ze het **hoorden** al de **koningen** van de Amoriëten aan **de andere kant van de Jordaan** in de richting van de zee en al de **koningen** van de Kanaänieten bij de zee dat **JHWH** het **water** van de **Jordaan** had laten **opdrogen** voor de **kinderen** van **Israël** uit totdat wij **overgetrokken** waren dat hun **hart** versmolt

en zij geen **geestkracht** meer hadden
vanwege de **kinderen van Israël**.

9) Toen zei **JHWH** tot **Jozua**:

Deze dag heb ik de smaad van **Egypte** van jullie **afgewenteld**

en men noemt de naam van die **plaats: Gilgal**, “**Wenteloord
van stenen**”

tot op de dag van vandaag.

10) De **zonen van Israël** legerden zich te **Gilgal**.

Toen richtten zij het **pesach** aan

op de veertiende dag van de maand 's avonds in de vlakten van
Jericho.

11) Zij aten wat ze zomaar van het **land** konden trekken

op de dag na het **pesach**

matses en geroosterd graan

juist op die dag

(..)

15) De overste van de **engelen** van **JHWH** zei tot **Jozua**:

Doe de sandalen van je **voeten**

want de **plaats** waar je op **staat**

is **heilige** grond.

Jozua deed aldus.